

ZAMĚŠTNÁVÁNÍ CIZINCŮ na území České republiky

2. aktualizované vydání (červen 2020)

1. aktualizace k 1. 4. 2021

OBECNÉ SHRNTÍ KE KAPITOLÁM 1–6

V případě změn dotýkajících se právní úpravy, která má vliv na zaměstnávání cizinců na území ČR, upozorňujeme zejména na vyhlášku č. 520/2020 Sb., o provádění adaptačně-integračních kurzů, která blíže stanoví průběh a podmínky adaptačně-integračních kurzů. Příslušná povinnost vyplývá z aktuálního znění zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a obecně stanoví, že každý cizinec, kterému bylo od 1. ledna 2021 vydáno povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky (s určitými výjimkami), je povinen absolvovat adaptačně-integrační kurz do 1 roku ode dne převzetí průkazu o povolení k pobytu.

Dále vláda ČR prostřednictvím nařízení č. 556/2020 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 220/2019 Sb., o maximálním počtu žádostí o vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem podnikání, žádostí o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem investování a žádostí o zaměstnaneckou kartu, které lze podat na zastupitelském úřadu, aktualizovala nastavení kvóty týkající se maximálního počtu žádostí o zaměstnaneckou kartu, které lze podat v rámci období 1 roku na některých zastupitelských úřadech ČR v zahraničí. Tato kvóta by měla být rovnoměrně rozvržena na jednotlivé měsíce s tím, že v případě jejího překročení nebudou již další žádosti v daném měsíci přijímány.

Závěrem upozorňujeme na nařízení č. 487/2020 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 567/2006 Sb., o minimální mzdě, o nejnižších úrovních zaručené mzdy, o vymezení ztíženého pracovního prostředí a o výši příplatku ke mzdě za práci ve ztíženém pracovním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, v rámci kterého dochází ke zvýšení minimální mzdy (na 15 200 Kč měsíčně) a nejnižších úrovní zaručené mzdy s účinností od 1. ledna 2021, což se projeví i ve vyšších nárocích na mzdy v rámci vyřizování zaměstnaneckých karet.

V současné době je v Poslanecké sněmovně projednávána novela zákona č. 326/1999 Sb. (jako sněmovní tisk č. 1091/0). Návrh novely je nyní ve druhém čtení a počítá se s účinností od 2. srpna 2021. Pokud novela úspěšně projde celým legislativním procesem, můžeme očekávat změny zejména ve vztahu k rodinným příslušníkům občanů EU, ale v návaznosti na Brexit i ve vztahu k občanům Velké Británie, kteří se před koncem přechodného období usadili na území ČR. Novela se ovšem může částečně dotknout i dalších otázek pobytu cizinců na území ČR. V případě jejího schválení bude provedena konkrétní aktualizace kapitol 1–6.

HLAVNÍ ZMĚNY V KAPITOLE 7

Str. 213

Co se týče Brexitu, tedy vystoupení Spojeného království z EU, dohoda o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii publikovaná pod č. 2019/C 384 I/01 (dále jen „**Dohoda**“

o vystoupení“) byla ratifikována 29. ledna 2020 Evropským parlamentem poté, co byla podepsána dne 24. ledna prezidentem Evropské rady, prezidentem Evropské komise a premiérem Spojeného království. Přechodné období tak začalo 1. února 2020 a skončilo 31. prosince 2020.

Po celé toto přechodné období se na občany Spojeného království, jakož i na jejich rodinné příslušníky, vztahovala Koordinační nařízení, protože v období od 1. ledna 2020 do 31. prosince 2020 se na základě Výstupové dohody plně aplikovalo unijní právo včetně Koordinačních nařízení.

Od 1. ledna 2021 je třeba **rozlišovat 2 situace**. U těch občanů Spojeného království, jejichž přeshraniční situace mezi členskými státy EU a Velkou Británií započala před koncem roku 2020, se bude postupovat ve většině případů podle Dohody o vystoupení. U občanů Spojeného království, jejichž situace započala od 1. ledna 2021 a jedná se tedy o zcela novou situaci, bude postupováno podle Dohody o obchodu a spolupráci mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii na jedné straně a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku na straně druhé (dále jen „**Dohoda o obchodu**“). Tato dohoda je na základě ujednání smluvních stran prozatímně prováděna od 1. ledna 2021 do 30. dubna 2021, kdy po schválení Evropským parlamentem a Radou vstoupí v platnost u všech smluvních stran (viz článek FINPROV.9 této Dohody).

Koordinační nařízení tak zůstanou podle Dohody o vystoupení plně použitelná na osoby, které byly ke dni ukončení přechodného období v některé z přeshraničních situací zahrnujících jak Spojené království, tak členský stát EU a v této situaci zůstávají i nadále **bez přerušení**.

Dohodou o vystoupení jsou pokryty následující osoby (**článek 30 Dohody o vystoupení**):

- a) občané EU, na něž se na konci přechodného období vztahovaly právní předpisy Spojeného království, a jejich rodinní příslušníci a pozůstalí,
- b) státní příslušníci Spojeného království, na něž se na konci přechodného období vztahovaly právní předpisy členského státu EU, a jejich rodinní příslušníci a pozůstalí,
- c) občané EU, kteří na konci přechodného období pobývali ve Spojeném království a na které se vztahovaly právní předpisy členského státu EU, a jejich rodinní příslušníci a pozůstalí,
- d) státní příslušníci Spojeného království, kteří na konci přechodného období pobývali v členském státě EU a na které se vztahovaly právní předpisy Spojeného království, a jejich rodinné příslušníky a pozůstalí,
- e) osoby, které nejsou uvedeny výše, ale jsou občany EU, kteří na konci přechodného období vykonávali ve Spojeném království činnost jako zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné a na které se na základě hlavy II Základního nařízení vztahují předpisy členského státu EU, jakož i jejich rodinní příslušníci a pozůstalí,
- f) osoby, které nejsou uvedeny výše, ale jsou příslušníky Spojeného království, kteří na konci přechodného období vykonávali v jednom nebo několika členských státech činnost jako zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné a na které se na základě hlavy II Základního nařízení vztahují předpisy Spojeného království, jakož i jejich rodinní příslušníci a pozůstalí,
- g) osoby bez státní příslušnosti a uprchlíci, kteří měli bydliště v členském státě EU nebo ve Spojeném království a kteří jsou v jedné ze situací popsaných v písmenech a) až e), a jejich rodinní příslušníci,
- h) státní příslušníci třetích zemí a rovněž pozůstalí, kteří jsou v jedné ze situací popsaných v písmenech a) až e), za předpokladu, že splňují podmínky Nového rozšiřujícího nařízení,
- i) občané členských států EHP a Švýcarska v obdobných situacích.

Dohoda o vystoupení se rovněž vztahuje na osoby, které nespádají nebo přestaly spadat do působnosti odst. 1 písm. a) až e) výše, avšak vztahuje se na ně článek 10 této dohody (Osobní působnost), a rovněž na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé. Tyto osoby jsou do působnosti dohody o vystoupení zahrnuty po dobu, po kterou mají i nadále právo pobývat v hostitelském státě podle článku 13 této dohody nebo právo pracovat ve státě výkonu práce podle článku 24 nebo 25 této dohody.

Podle výkladu publikovaného na webových stránkách Ministerstva práce a sociálních věcí¹⁾ (Souhrnná informace k provádění výstupové dohody) je **pojem „přerušeni“** třeba vykládat spíše úzce s tím, že je nutné vždy brát v úvahu účel tohoto ustanovení. O „přerušeni“ v tomto smyslu nejde, pokud:

- dojde ke změně kategorie osoby (student se stane pracovníkem, rodinný příslušník se stane nezávislým apod.),
- jedná se o přechod mezi situacemi vyjmenovanými výše (viz výše – situace uvedené v článku 30 Dohody o vystoupení),
- dojde ke krátkému časovému období mezi jednotlivými situacemi (měsíční pauza mezi dvěma pracovními smlouvami).

Případně budoucí změny tohoto výkladu je třeba sledovat na webových stránkách Ministerstva práce a sociálních věcí a/nebo Úřadu práce.

Příklad

Pan Newsweek, občan Spojeného království, je vyslán do ČR 1. března 2020 na rok a půl, tedy do 31. srpna 2021. Příslušná instituce Spojeného království mu vystavila formulář A1, na jehož základě podléhá z hlediska sociálního zabezpečení předpisům Spojeného království.

Tento formulář bude v ČR platný až do 31. srpna 2021, tedy i po ukončení přechodného období.

Co se týče nově vzniklých přeshraničních situací od 1. ledna 2021 (s výjimkou výše uvedených), uplatní se na ně Dohoda o obchodu, která se bude pro oblast sociálního zabezpečení aplikovat 15 let. Dohoda o obchodu je na základě ujednání smluvních stran prozatímně prováděna od 1. ledna 2021.

Otázku pojištění na sociální zabezpečení řeší konkrétně **protokol o koordinaci sociálního zabezpečení k této Dohodě. Podle článku SSC.10 odst. 1 Protokolu k Dohodě o obchodu osoby, na které se vztahuje Protokol, podléhají předpisům pouze jediného státu.**

Protokol se vztahuje na **osoby, včetně osob bez státní příslušnosti a uprchlíky, které podléhají nebo podléhaly předpisům sociálního zabezpečení některého státu EU nebo Velké Británie.** Stejně tak se vztahuje na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé. Obdobně jako u koordinačních nařízení **se sociálním zabezpečením** rozumí jak sociální a zdravotní pojištění, tak zákonné pojištění odpovědnosti zaměstnavatele.

Základním principem pro sociální zabezpečení na základě Dohody je stejně jako podle evropských koordinačních nařízení to, že zaměstnanec **podléhá předpisům upravujícím pojištění pouze jednoho státu**, a to i když vykonává činnost ve více státech (tedy ve Velké Británii a členských státech EU).

Věcná působnost zahrnuje stejně jako Koordinační nařízení dávky v nemoci, dávky v mateřství a rovnocenné otcovské dávky, dávky v invaliditě, dávky ve stáří, pozůstalostní dávky, dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání, pohřebné, dávky v nezaměstnanosti a předdůchodové dávky.

¹⁾ https://www.mpsv.cz/documents/20142/372805/BREXIT-souhrnna_informace_k_provedeni_vystupove_dohody-prava_obcanu.pdf/34cfa26-5280-fd78-afc9-62b3ec86d8e8

Protokol zachovává **stejně zásady i principy určení jediného státu pojištění jako Koordinační nařízení**, tedy princip „lex loci laboris“, tj. pojištění ve státě výkonu činnosti a speciální pravidla pro lodníky, úředníky či členy letecké posádky nebo posádky palubních průvodčích v oblasti osobní nebo nákladní letecké dopravy (článek SSC.10), dále režim vyslání (článek SSC.11), výkon činností ve 2 nebo více státech vycházející z kritéria, zda ve státě bydliště je nebo není vykonávána podstatná část činnosti (SSC.12). U těchto pravidel lze odkázat na pravidla Koordinačních nařízení.

Nicméně je třeba upozornit, že do dne vstupu dohody v platnost oznámí členské státy EU Spojenému království, zda se chtějí odchýlit od článku SSC.10.

Specifická pravidla obsahuje článek SSC.12 bod 5 pro činnost vykonávanou ve dvou a více státech v **následujících případech**.

Na osobu, která je obvykle činná jako zaměstnanec ve 2 nebo více členských státech (a nikoliv ve Spojeném království), se vztahují právní předpisy Spojeného království, pokud tato osoba nevykonává podstatnou část své činnosti ve státě, na jehož území má bydliště, a:

- a) je zaměstnána jedním či více podniky nebo zaměstnavateli, z nichž všichni mají sídlo nebo místo podnikání ve Spojeném království,
- b) má bydliště v členském státě a je zaměstnána dvěma či více podniky nebo zaměstnavateli, z nichž všichni mají sídlo nebo místo podnikání ve Spojeném království a členském státě bydliště,
- c) má bydliště ve Spojeném království a je zaměstnána dvěma či více podniky nebo zaměstnavateli, z nichž alespoň dva mají sídlo nebo místo podnikání v různých členských státech, nebo
- d) má bydliště ve Spojeném království a je zaměstnána jedním či více podniky nebo zaměstnavateli, z nichž žádný nemá sídlo nebo místo podnikání v jiném státě.

Na osobu, která obvykle pracuje jako osoba samostatně výdělečně činná ve dvou nebo více členských státech (a nikoliv ve Spojeném království), aniž by podstatnou část této činnosti vykonávala ve státě bydliště, se vztahují právní předpisy Spojeného království, pokud se střed zájmů její činnosti nachází ve Spojeném království. Toto ustanovení se nepoužije v případě osoby, která jako zaměstnanec nebo osoba samostatně výdělečně činná obvykle pracuje ve 2 nebo více členských státech.

Na rozdíl od Koordinačních nařízení Dohoda o obchodu neupravuje výjimku z pravidel pro určení příslušnosti k předpisům sociálního zabezpečení.

Dohoda o obchodu se nevztahuje na Norsko, Island, Lichtenštejnsko a Švýcarsko.

Str. 220

7.2.3.1. Sociální zabezpečení podle českých právních předpisů

Rozhodným příjmem pro rok 2021 je částka **3 500 Kč**.

Str. 314

7.5.1.1. Vyměřovací základ, přepočítací kurz a sazba pojistného (sociální zabezpečení)

Je nutné doplnit, že v souvislosti s novelou zákoníku práce a novým § 222a účinným od 1. ledna 2021 muselo dojít i k doplnění § 5 ZPSZ týkajícího se vyměřovacího základu pro sociální zabezpečení. Podle § 222a ZP zaměstnanci, který byl vyslán k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb do jiného členského státu, nepřísluší náhrada mzdy nebo platu za dovolenou, a to v rozsahu, ve kterém za dovolenou přísluší tomuto

zaměstnanci náhrada za dovolenou podle právních předpisů členského státu, do něhož byl vyslán.

Uvedené ustanovení je reakcí na úsilí českých podnikatelů, kteří vysílají své zaměstnance do jiných členských států v rámci stavebních zakázek. V některých členských státech jsou totiž zřízeny povinné tzv. **dovolenkové pokladny**, které pro oblast stavebnictví, kde se předpokládá častá fluktuace, spravují financování dovolené těchto zaměstnanců a výplatu náhrady mzdy za dovolenou.

Na to reaguje i § 5 ZSPZ novým odstavcem 6, podle něhož se do vyměřovacího základu zaměstnance, kterému podle zákoníku práce nepřísluší náhrady mzdy nebo platu za dovolenou v rozsahu, ve kterém tato náhrada přísluší podle právních předpisů členského státu EU, do něhož byl zaměstnanec vyslán, zahrnuje náhrada mzdy nebo platu za dovolenou ve výši, v jaké by příslušela tato náhrada za dovolenou podle zákoníku práce, i když nebyla zaměstnavatelem zúčtována.

Je-li náhrada mzdy nebo platu za dovolenou příslušející podle právních předpisů členského státu vyšší než náhrada podle zákoníku práce, zahrnuje se do vyměřovacího základu zaměstnance též rozdíl mezi těmito náhradami, a to v tom kalendářním měsíci, v němž byla výše tohoto rozdílu zjištěna.

Str. 329

7.5.2.1. Vyměřovací základ, směnný kurz a sazba pojistného (veřejné zdravotní pojištění)

Na novelu zákoníku práce (§ 222a) reaguje i ZoPVZP doplněním § 3 o odstavec 13. Podle něj se do vyměřovacího základu zaměstnance, kterému podle zákoníku práce nepřísluší náhrada mzdy nebo platu za dovolenou v rozsahu, ve kterém mu tato náhrada přísluší podle právních předpisů členského státu EU, do něhož byl zaměstnanec vyslán, zahrnuje náhrada mzdy nebo platu za dovolenou ve výši, v jaké by příslušela tato náhrada za dovolenou podle zákoníku práce, i když nebyla zaměstnavatelem zúčtována. Je-li náhrada mzdy nebo platu za dovolenou příslušející podle právních předpisů členského státu vyšší než náhrada podle zákoníku práce, zahrnuje se do vyměřovacího základu zaměstnance též rozdíl mezi těmito náhradami, a to v tom kalendářním měsíci, v němž byla výše tohoto rozdílu zjištěna.

OBCENÉ SHRNUTÍ KE KAPITOLE 8

Dne 31. prosince 2020 byl ve Sbírce zákonů vyhlášen zákon č. 609/2020 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony. Tento zákon nabyl účinnosti od 1. ledna 2021 a do povědomí širší veřejnosti se dostal pod označením „daňový balíček 2021“.

Pro problematiku zahrnutou v publikaci Zaměstnávání cizinců na území České republiky jsou ze změn obsažených v daňovém balíčku významně především následující:

- zrušení tzv. supehrubého základu daně, v jehož důsledku již nejsou pro účely zdanění příjmy ze závislé činnosti navyšovány o pojistné na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění (nebo povinné zahraniční pojištění), které je z tohoto příjmu podle zvláštních právních předpisů povinen odvádět zaměstnavatel. Nadále je tedy základem daně ze závislé činnosti suma příjmů ze závislé činnosti podléhající zdanění (v podstatě tedy „hrubé příjmy“);
- zrušení solidárního zvýšení daně;
- zavedení progresivního zdanění fyzických osob, při němž sazba daně z příjmů fyzických osob činí 15 % v případě základu daně do výše 48násobku průměrné mzdy a 23 % pro tu část základu daně, která 48násobek průměrné mzdy převyšuje.

(Pro rok 2021 činí rozhodující částka 1 701 168 Kč). Z hlediska konstrukce daňové sazby se jedná o tzv. klouzavou progresivní sazbu.

V rámci daňového balíčku 2021 došlo také např. k navýšení základní slevy na dani na poplatníka na 27 840 Kč, resp. 30 840 Kč od 1. ledna 2022, zrušení stropu pro vyplacení daňového bonusu na dítě (dosud byl stanoven ve výši 60 300 Kč) či zavedení tzv. stravenkového paušálu.

Rovněž se dočasně zvyšuje maximální výše nezdaniitelné části základu daně ve formě bezúplatného plnění (daru), a to z 15 % na 30 % základu daně pro zdaňovací období 2021 a 2022 (zde se nejedná o změnu, která by byla součástí daňového balíčku 2021, ale přijatou v rámci zákona č. 39/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, jenž nabyl účinnosti dnem 4. února 2021).

Aktualizovaná metodika OECD k dopadu Covid-19 v kontextu smluv o zamezení dvojího zdanění

Dne 21. ledna 2021 publikovala OECD aktualizovanou metodiku k dopadu Covid-19 v kontextu smluv o zamezení dvojího zdanění (*Updated guidance on tax treaties and the impact of the COVID-19 pandemic*). Tato metodika navazuje na původní metodiku zveřejněnou 3. dubna 2020.

Daný dokument uvádí doporučení, jak postupovat při aplikaci (interpretaci) smluv o zamezení dvojího zdanění v situacích, které jsou důsledkem pandemie Covid-19. Nejedná se o doporučení, ale spíše o návrhy, jak by měly/mohly jednotlivé státy postupovat.

Metodika se zabývá především problematikou:

- vzniku stálé provozovny,
- daňového domicilu (a jeho změn),
- zdaněním příjmů ze závislé činnosti.

V obecné rovině lze konstatovat, že celá metodika je založena na principu, že skutečnosti, které jsou výhradně důsledkem pandemie Covid-19, by samy o sobě ideálně neměly mít za následek změnu daňového režimu.

Zároveň metodika OECD apeluje na to, aby jednotlivé státy reagovaly na obtížnou situaci, ve které se řada zaměstnanců a zaměstnavatelů v důsledku opatření proti Covid-19 nachází, vydaly odpovídající metodické pokyny pro poplatníky a snažily se o maximální možnou míru vzájemné koordinace a komunikace s cílem řešení případných sporných/nejasných situací.

Přestože řada států na OECD metodiku reagovala a uvedená doporučení (příp. část z nich) využila při formulaci příslušných podzákoných právních aktů či pokynů a metodik svých finančních orgánů, české finanční orgány k obdobným krokům nepřistoupily. Stávající stanovisko je podle informací autorky takové, že je vždy nutné postupovat podle příslušné smlouvy o zamezení dvojího zdanění a české daňové legislativy (jinými slovy – to, že je daná skutečnost výhradně důsledkem pandemie Covid-19, není důvodem, aby byly relevantní okolnosti posuzovány zvláštním způsobem).

Přes výše uvedený rezervovaný postoj českých finančních orgánů je podle názoru autorky vhodné uvést alespoň ve stručnosti některá základní doporučení, která jsou v metodice OECD uvedena a mají vztah k problematice, jež je předmětem této publikace:

- home office zaměstnance (závislého agenta), který je výhradně důsledkem opatření proti šíření Covid-19, by neměl vést ke vzniku stálé provozovny zaměstnavatele,
- pokud dojde v důsledku opatření proti šíření Covid-19 k přechodnému přerušování prací, nemělo by to mít vliv na časový test pro souzený vznik stálé provozovny z titulu stavebních projektů,

- vzhledem k pravidlům pro stanovení daňového domicilu fyzických osob obsaženým ve smlouvách o zamezení dvojího zdanění není příliš pravděpodobné, že by opatření proti šíření Covid-19 (např. skutečnost, že daná osoba po určité době musí „nechtěně“ setrvat v daném státě) vedla ke změně daňového domicilu fyzické osoby,
- pokud „přeshraniční pracovník“ nemůže po určitou dobu vykonávat práci ve druhém státě v důsledku opatření proti šíření Covid-19 a je mu poskytnuta nějaká forma (mzdové) kompenzace ze strany vlády (státu), měl by být související příjem považován pro účely zdanění za příjem za práci ve státě, kde je tato práce normálně vykonávána,
- dny, které zaměstnanec v dané zemi strávil „nechtěně“ z důvodu opatření proti šíření Covid-19, je doporučeno nezapočítávat do časového testu 183 dnů (viz podkapitola 8.6.2).

Vybrané změny v zákoně o daních z příjmů od 1. ledna 2021

Str. 371

8.5.1 Zamezení dvojího zdanění v případech smluvních států

Text v pátém odstavci větě první se nahrazuje:

Vzhledem k zavedení progresivního zdanění příjmů fyzických osob v ČR od roku 2021 bude v případě uplatnění metody vynětí zahraničních příjmů českého daňového rezidenta použita metoda vynětí s výhradou progresu, a to metodou zprůměrování daňové sazby.

Text šestého odstavce se odstraňuje a za pátý odstavec se doplňuje následující text včetně příkladu:

Podstatu vynětí s výhradou progresu metodou zprůměrování daňové sazby lze ilustrovat pomocí následujícího příkladu:

Příklad

Pan Polenski, český daňový rezident, je zaměstnancem české společnosti. Pro tuto společnost vykonává po celý rok 2021 práci v ČR a v Polsku. V Polsku se jedná o výkon závislé činnosti v rámci polské stálé provozovny českého zaměstnavatele pana Polenskiho. Příjem za práci v ČR za rok 2021 činí 1 000 000 Kč. Příjem za práci v Polsku činí rovněž 1 000 000 Kč a v souladu se smlouvou o zamezení dvojího zdanění mezi ČR a Polskem je zdaňován v Polsku. Jsou splněny podmínky stanovené příslušnou smlouvou o zamezení dvojího zdanění i ZDP pro využití metody vynětí příjmu za práci v Polsku ze zdanění v ČR.

Celkový základ daně pana Polenskiho	2 000 000 Kč
Vyňaté příjmy	1 000 000 Kč
Sazba daně z příjmů v ČR činí 15 % v případě základu daně do výše 48násobku průměrné mzdy a 23 % pro tu část základu daně, která 48násobek průměrné mzdy převyšuje.	
48násobek průměrné mzdy v roce 2021	1 701 168 Kč
Pokud by nedošlo k vynětí příjmů, činila by celková daňová povinnost pana Polenskiho částku	
(tj. 15 % z částky 1 701 168 Kč a 23 % z částky 298 832 Kč)	323 907 Kč
Průměrná daňová sazba (100 × 323 907/2 000 000)	16,2 %
Základ daně po vynětí	1 000 000 Kč
Daň z příjmů za 2021	162 000 Kč

Základní sleva na poplatníka	27 840 Kč
Konečná daňová povinnost v ČR za 2021	134 160 Kč

Str. 374

8.5.3.2 Základ daně při aplikaci metod zamezení dvojího zdanění

Odstraňuje se třetí odrážka s textem „navýšit základ daně....“.

Str. 374–376

8.5.4 Superhrubý základ daně a vynětí příjmů a 8.5.5 Solidární zvýšení daně a dvojí zdanění

Podkapitoly 8.5.4 Superhrubý základ daně a vynětí příjmů a 8.5.5 Solidární zvýšení daně a dvojí zdanění se odstraňují.

Str. 392

8.6.5 Superhrubý základ daně z příjmů ze závislé činnosti

Název podkapitoly se mění na 8.6.5 Stanovení základu daně z příjmů ze závislé činnosti po 1. lednu 2021 a text podkapitoly zní:

Od 1. ledna 2021 je základem daně suma zdanitelných a neosvobozených příjmů ze závislé činnosti (v podstatě tedy „hrubý příjem“). Tato suma příjmů není již v důsledku daňového balíčku 2021 nadále navyšována na tzv. superhrubý základ daně a postupuje se tedy obdobně, jako tomu bylo před zavedením „superhrubého“ základu daně (tj. před 1. lednem 2008).

Str. 403

8.6.7 Sazba daně z příjmů ze závislé činnosti a solidární zvýšení daně

Název podkapitoly se mění na 8.6.7 Sazba daně z příjmů ze závislé činnosti a text podkapitoly zní:

Z hlediska výše zdanění se v případě zaměstnanců-cizinců uplatní stejné sazby jako v případě zaměstnanců – českých občanů.

Od 1. ledna 2021 podléhá jejich příjem ze závislé činnosti progresivnímu zdanění se sazbami ve výši 15 % a 23 %, konkrétně sazba daně 15 % pro tu část základu daně z příjmů ze závislé činnosti, která činí maximálně 48násobek průměrné mzdy (v roce 2021 částku 1 701 168 Kč), a 23 % pro část základu daně z příjmů ze závislé činnosti, která částku 1 701 168 Kč převyšuje. Daňové sazby se přitom aplikují na základ daně (po jeho snížení o nezdanitelné části základu daně a odčitatelné položky) zaokrouhlený na celé stovky korun dolů.

V případě, že příjem zaměstnanec-cizince podléhá měsíčnímu výpočtu a srážkám záloh na daň z příjmů ze závislé činnosti (podrobněji viz podkapitoly věnované jednotlivým variantám zaměstnání cizince v ČR), je postup výpočtu těchto záloh obdobný jako v případě běžných českých zaměstnanců.

Str. 416

8.8.2.4 Souběh příjmů ze závislé činnosti od plátce daně a od osoby, která není považována za plátce daně

Příklad v této podkapitole se nahrazuje následujícím příkladem:

Příklad

Pan Chalupka je slovenský občan, český daňový rezident, pracující v roce 2021 jen v ČR. V roce 2021 pobíral příjmy ze závislé činnosti od dvou společností, konkrétně od české společnosti A ve výši 400 000 Kč a od slovenské společnosti B ve výši 500 000 Kč. Z příjmů od společnosti A byly touto společností v průběhu roku sráženy zálohy na daň z příjmů, z příjmů od společnosti B takové zálohy sráženy nebyly, neboť nebyla považována za plátce daně podle § 38c ZDP.

Základ daně pana Chalupky od společnosti A	400 000 Kč
Základ daně pana Chalupky od společnosti B	500 000 Kč
Celkový základ daně pana Chalupky	900 000 Kč
Na zálohách v průběhu roku sraženo společností A	32 160 Kč
Daň z příjmů za 2021 (tj. 15 % z 900 000 Kč)	135 000 Kč
Základní sleva na poplatníka	27 840 Kč
Konečná daňová povinnost za rok 2021	107 160 Kč
Podíl základu daně podléhajícího srážkám záloh na daň plátcem příjmů na celkovém základu daně (tj. 400 000 : 900 000)	44 %

Pan Chalupka tedy bude povinen platit čtvrtletní zálohy na daň z příjmů podle § 38a ZDP v poloviční výši, tj. 13 400 Kč.

ZAMĚŠTNÁVÁNÍ CIZINCŮ NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY

2. aktualizované vydání

Mgr. Matěj Daněk, Mgr. Magdaléna Vyškovská, Ing. Jaroslava Fojtíková, Ph.D.

Vydalo nakladatelství ANAG
Odpovědná redaktorka Bc. Libuše Koupilová
Sazba Vratislav Vávra
Autorská uzávěrka 16. června 2020
Tisk a vazba Profi-tisk group, s. r. o.
Chválkovická 223/5, 779 00 Olomouc
ISBN 978-80-7554-269-4

ANAG, spol. s r. o.
Kollárovo nám. 698/7, 779 00 Olomouc
tel.: 585 757 411, fax: 585 418 867
e-mail: obchod@anag.cz
www.anag.cz